

בש"פ 3526/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3526/21

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 21.5.2021 בעמ"י 41072-05-21, שניתנה על-ידי כבוד השופט מ' קרשן

בשם המבקש: עו"ד דוד הלוי

החלטה

1. זוהי בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 21.5.2021 (עמ"י 41072-05-21, השופט מ' קרשן). בית המשפט המחוזי קיבל ערר שהגישה המדינה על החלטתו של בית משפט השלום בפתח תקווה מיום 20.5.2021 (מ"י 38823-05-21, השופטת א' רוטקופף).

2. המבקש נעצר ביום 19.5.2021 בחשד לביצוע עבירה של ניסיון לרצח בנסיבות של מעשה טרור, לצד עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, השמדת ראיות, החזקת סכין, שיבוש מהלכי משפט, תוך התייחסות לביצוע של העבירות או חלקן ממניע של גזענות או עוינות כלפי ציבור (כמובנו בסעיף 144 ו(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977). זאת, על רקע אירוע תקיפה של אדם ממוצא ערבי שהתרחש ביום 13.5.2021. ביום 20.5.2021 ביקשה המדינה להאריך את

עמוד 1

מעצרו למשך 12 ימים נוספים.

3. בית משפט השלום קיבל חלקית את הבקשה והאריך את מעצרו של המבקש עד ליום 23.5.2021. בית משפט השלום קבע כי מעיון בחומר החקירה עולה שקיים חשד סביר למעורבותו של המבקש בעבירות המיוחסות לו. עוד צוין, כי בפני בית משפט השלום הוצג חומר סודי שממנו עולה כי יש לבצע את פעולות החקירה כאשר המבקש שוהה במעצר, מחשש לשיבוש החקירה ולנוכח המסוכנות העולה בעניינו. בית משפט השלום הוסיף וציין כי בעניינו של המבקש קיימת מניעת מפגש עם עורך-דין עד יום מתן ההחלטה (20.5.2021) בשעה 16:00, וייתכן כי זו תוארך, כך שנדרש פיקוח הדוק של בית המשפט על התנהלות החקירה.

4. כאמור בפתח הדברים, בית המשפט המחוזי קיבל ערר שהגישה המדינה על החלטתו של בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי ציין כי המקרה דנן הוא מסוג המקרים שבהם עלה בידה של היחידה החוקרת להראות כי נדרשת הארכת מעצר ממושכת יחסית כבר בשלב מוקדם של החקירה, בשל מורכבותה. בית המשפט המחוזי ציין כי אמנם קיים סרטון המתעד את מעשה התקיפה מושא החקירה, אך הוסיף כי ישנם מעורבים נוספים בפרשה, כמו גם פעולות חקירה רבות ומשמעותיות שיש לבצען, באופן שמעצים את עילות המעצר של מסוכנות ושיבוש הליכי חקירה. על כן, בית המשפט המחוזי קבע כי מעצרו של המבקש יוארך עד ליום 27.5.2021 בשעה 14:00.

5. בקשת רשות הערר נסבה על החלטתו של בית המשפט המחוזי. בבקשה נטען כי ההחלטה פוגעת בזכויותיו של המבקש, בהתחשב בשילוב שבין מניעת המפגש בינו לבין בא-כוחו לבין הארכת המעצר. לטענת בא-כוח המבקש, ככלל יש מקום להאריך את המעצר באופן שחופף לתקופה של מניעת המפגש, ולא מעבר לכך (בהפניה לבש"פ 1144/06 אבו חשיש נ' מדינת ישראל (9.2.2006) (להלן: עניין אבו חשיש)). בהקשר זה נטען, כי מדובר בסוגיה עקרונית החורגת מעניינו של המבקש. בסיכומו של דבר, נטען כי החלטתו המקורית של בית משפט השלום הייתה מידתית ומאוזנת והיה מקום להותירה על כנה.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, מצאתי כי דינה להידחות. בעיקרו של דבר, הבקשה אינה עומדת באמות המידה המצומצמות למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" בענייני מעצרים (ראו: בש"פ 3381/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (18.5.2021); בש"פ 3476/21 עראבה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (20.5.2021)). כפי שצינתי בהחלטה נוספת מהיום, שבה הועלו טענות דומות – הארכת מעצר בזמן מניעת המפגש אינה מקימה כשלעצמה עילה למתן רשות ערעור, וזאת מבלי להמעיט ממשמעותה של המגבלה שהוטלה על זכות ההיוועצות, ובכפוף לקביעותיו של בית משפט זה בעניין אבו חשיש (ראו: בש"פ 3527/21 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.5.2021)). הדברים יפים גם לעניינו. ככל שתסתיים תקופת מניעת המפגש בטרם תום תקופת המעצר – רשאי המבקש לפנות לבית משפט השלום בבקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, לאחר שיממש את זכות ההיוועצות. על רקע זה, לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין המקיים עילה למתן רשות ערעור, והדברים אמורים גם בשים לב לכך שאף בית המשפט המחוזי לא נעתר לבקשת המעצר המקורית של המדינה במלואה.

7. אשר על כן: הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ב בסיון התשפ"א (23.5.2021).

ש ו פ ט ת
